

תשורה

משמחת נישואין

של

דוב זאב וסלאווא מרים

טענענבוים

ויבך אפסות שיה
דיגס דית אלה ון
אציה ומכה אור
זאלמכ של ילדה קיין
נוכת ה חסיבות וצפני
חסיבות .

יום שלישי, שהוכפל בו 'כי טוב', ז"ך תשרי, ה'תשס"ח

Chabad.Info

בס"ד

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב מ' דוב זאב שי' עב"ג הכלה מרת סלאווא מרים תחי'.

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידינו ומכירינו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו ולברך את צאצאינו שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

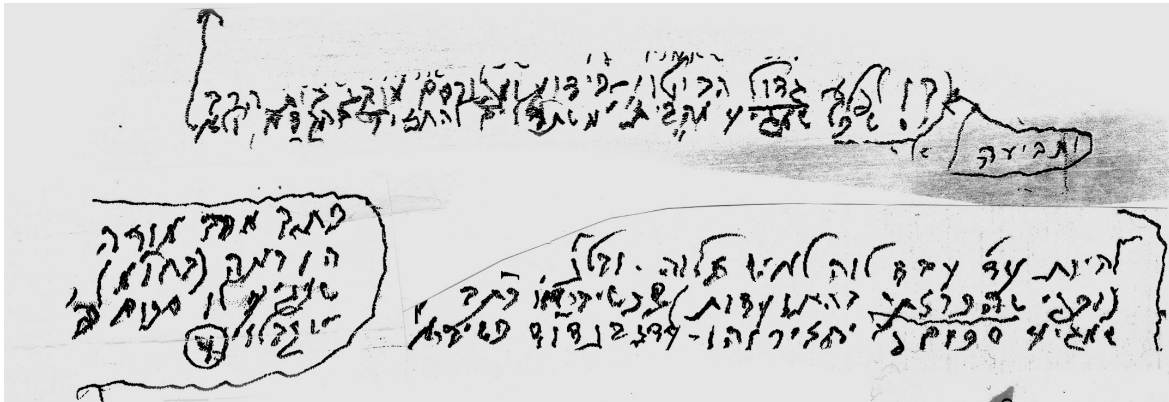
בתור הבעת תודה לבבית והוקרה לכל הנוטלים חלק בשמחתנו, מוגשת בזה תשורה מיוחדת – מיוסד על הנהגתו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ שחילק 'תשורה' בחתונת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו – הכוללת: כתבי קודש, רישומי דברים, הגהות ומענות – מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו. יומנים של סב החתן, מזכירו של הרבי, הרה"ח הרה"ת ר' יהודה לייב שי' גראנער.

הא-ל הטוב הוא ית' יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית שנזכה ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", בהתגלותו המיידית של מלכנו משיחנו.

משפחת גראסבוים
אינדיאנאפוליס, אינדיאנה

משפחת טענענבוים
קראון הייטס

מנהג בית הרב - החזרת חוב בהקדם

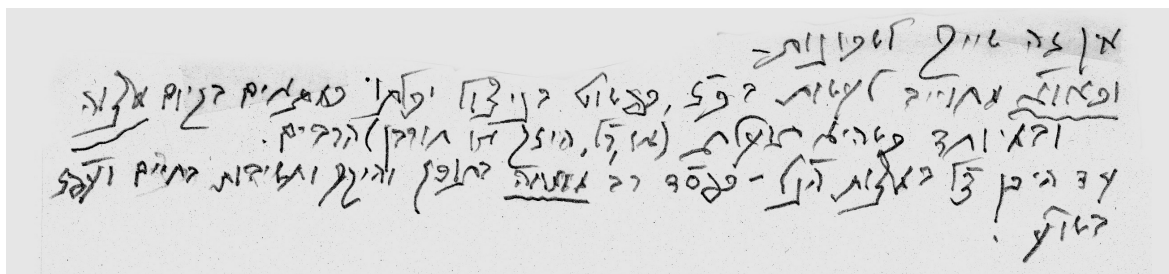

בשנת תשמ"ה נגנבו ספרים מספרייתו של אדמו"ר הרי"צ נ"ע, והחלו במכירתם, כאשר נודע ברבים שהספרים שייכים לספריית ליובאוויטש, אחד הסוחרים הפסיק מיד את מכירתם, אך כתב לרבי, בלשון של תביעה, שהרבי ישלם לו את ההפסד מדמי התיווך שהי' צריך לקבל ממכירת הספרים. הרבי ענה לו:

! ללא גדול הביטוי [תביעה] - כידוע ומפורסם מנהג בית הרב שכל שמגיע מה"בית" - משתדלים להחזיר בהקדם, ולא להיות ע"ד [= על דרך] עבד לזה לאיש מלוה. ובל"נ [= ובלי נדר], - (וכפי שהכרזתי בהתועדות) שכשיביאו כתב שמגיע סכום פ' [לונני] יחזירוהו - עד"ז בנדו"ד [= על דרך זה בנידון דידן] כשיביא כתב מרב מורה הוראה (בחו"מ [= בחושן משפט]) שמגיע לו סכום פ' - יקבלו

Chabad.Info

רב מומחה בתוכן והיקף וחשיבות בחיים

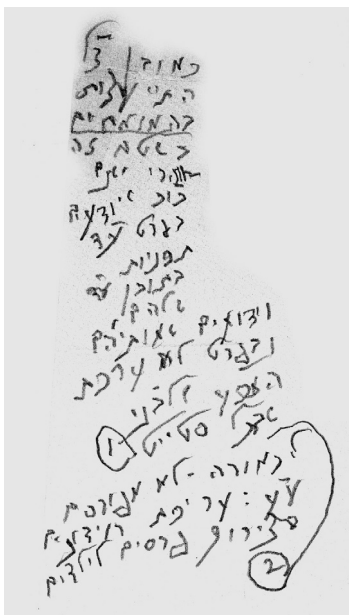
אין זה שייך לשכונות -

וכאו"א [= וכל אחד ואחד] מחוייב לעשות בכ"ז [= בכל זה], כפשוט בניצול יכלתו כמתאים בקיום מצוה

ובמיוחד כשהיא תועלת (או, ר"ל, היזק או חורבן) הרבים.

עד היכן צ"ל [= צריך להיות] במצות הנ"ל - כפס"ד [= כפסק-דין] רב מומחה בתוכן והיקף וחשיבות בחיים ועפ"ז בשו"ע [= ועל פי זה בשולחן ערוך].

לא מפורסם - עריכת חידונים בצירוף פרסים

כמובן צ"ל [= צריך להיות] התייעצות בהמומחים בשטח זה - והרי ישנם כו"כ [= כמה וכמה] שיודעים בפרט ע"ד [= על-דבר] תכניות בתוכן ע"ד [= על-דרך] שלהם, וידועים שמותיהם ובפרט למערכת המכ"ע שלבנ"י [= המכתבי-עת שלבני ישראל] שבכל סטייט (1)

לכאורה - לא מפורסם ע"ע: עריכת חידונים בצירוף פרסים לילדים (2)

הסיבה האמיתית להבלבולים בחברה

לאחד שכתב לרבי שחברי הנהלת החברה מתרעמים על-זה שנותן לצדקה מכספי החברה. ענה הרבי:

אולי זוהי הסיבה האמתית

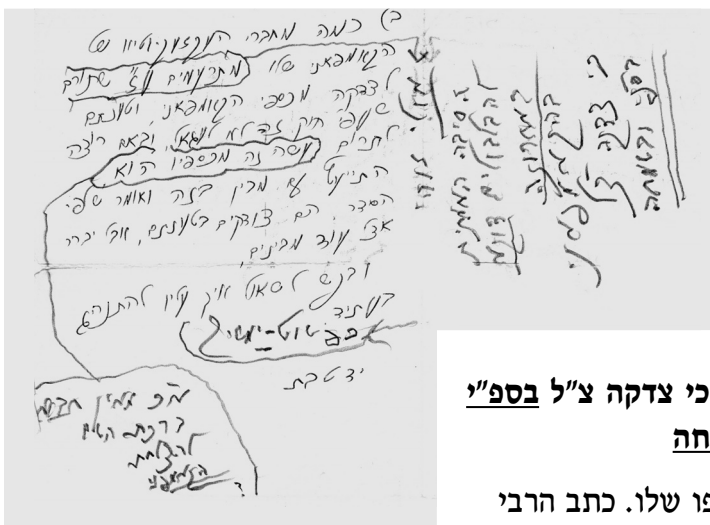
להבלבולים דוקא באחרונה בהקאמפאני כי צדקה צ"ל בספ"י [= צריכה להיות בסבר פנים יפות] ובשמחה

על כתבו שלטענתם יתן הצדקה מכספו שלו. כתב הרבי

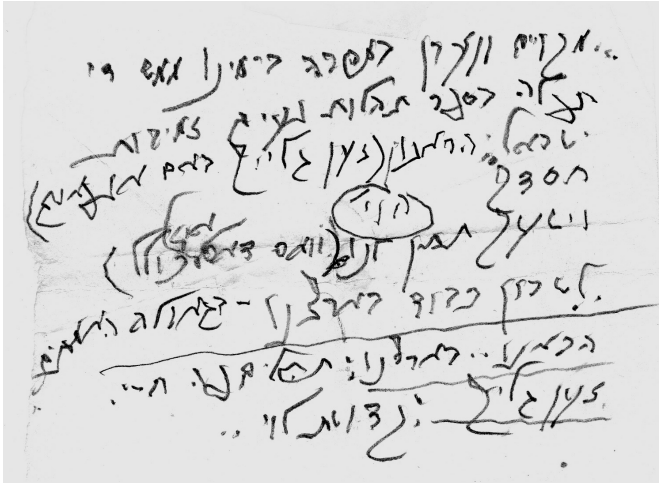
א"כ [אם-כן] מאין תבוא ברכת השם להצלחת הקאמפאני?

ועל שאלתו איך עליו להתנהג בעתיד. כתב הרבי

כפשוט - ימשיך

מכתב כללי י"א ניסן ה'תשמ"ו

קטע הסיום של המכתב כללי מי"א ניסן ה' תשמ"ו (נדפס בהגש"פ עם לקוטי טעמים ומנהגים - מהדורת תנש"א ואילך - ח"ב ע' תשפה):

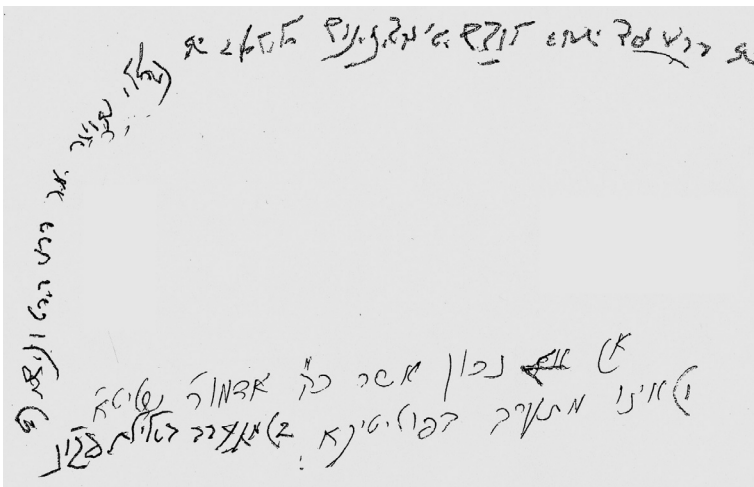
... מקויים ווערן במהרה בימינו ממש די תפלה בספר תהלות נעים זמירות ישראל "הראנו הוי' (זען גלייך באם אנפאנג) חסדך"

וישעך תתן לנו (וואס דאס איז כולל) לשכון כבוד בארצנו - בגאולה האמתית

הבאנו..בארצנו: תהלים פה, ח-י.

זען גלייך: קדושת לוי.. [פ' ואתחנן (פד, ב)]

פיקוח נפש דוחה פוליטיקא

לאחד שכתב לרבי, כנראה בקשר למצב הבטחוני בארץ הקודש, ושאל אם נכון אשר כ"ק אדמו"ר שליט"א אינו מתערב בפוליטיקא.

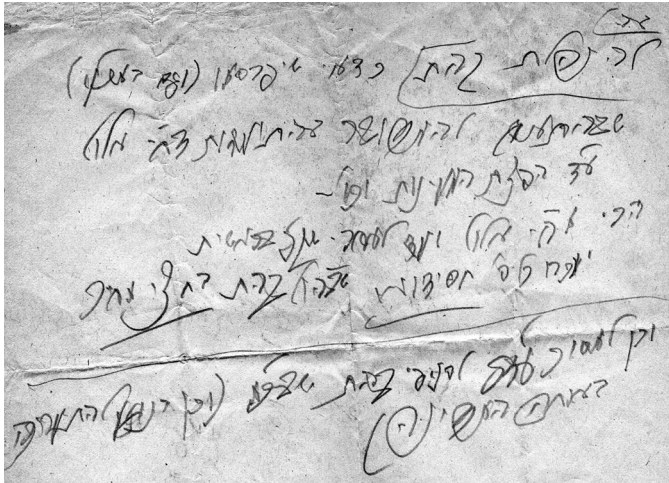
הרבי מחק את המלה "אם", והוסיף את המספר "1" לפני המילים ש"אינו מתערב בפוליטיקא", והוסיף:

(2) מתערב בשלילת פקו"נ [=

פיקוח נפש]

(3) אפילו כשיש חשש שמי שהוא ינצל זה בעניני פוליטיקא, כי פקו"נ דוחה גם חשש זה

הנחה על ספרי קה"ת

ב"ה

להנהלת קה"ת

כדאי שיפרסמו (וגם במכ"ע [= במכתבי-עת]) שבהתאם להמדובר בהתועדות דח"י אלול ע"ד [= על דבר] הפצת המעינות וכו' -

הרי מח"י אלול ועד לאחרי שק"פ [= שבת-קודש פרשת] בראשית ימכרו כל ס' [פרי] חסידות שבהו"ל [= שבהוצאת לאור] קהת בחצי מחיר

וכן למסור עד"ז [= על דבר זה] לסניפי קהת שבכ"מ [= שבכל מקום] (וכן בנוגע להתערוכה באותה המדינה)

הוראות בקשר לבזיון ביהכנ"ס וספר תורה

בחודש מנחם-אב תשמ"ו, נכנסו אנשי בליעל וחיללו ספר-תורה בבית הכנסת בירושלים. הרבי כתב, ביום ו' עש"ק שבת חזון, את ההוראות דלקמן*

כמובן לכל לראש - כל שצריך לעשות כע"פ שו"ע [= כעל-פי שולחן-ערוך] ומנהגי ישראל - בכיו"ב היל"ת [= בכיוצא בזה ה"ל לא תהי']

ולכן צ"ל [= צריך להיות] שאלת רבני ירו"ו [= ירושלים תבנה ותכונן] (הבקיאים גם במנהגים הנ"ל)

כל הדרוש בנוגע להעירי', המשטרה, בטוח וכו'

ועוד ועיקר - להשתדל ככל האפשרי

1) שביום ההלוי' יתחילו לכתוב ס"ת בהביהכ"נ [= ספר-תורה בהבית הכנסת] (מה טוב בסמיכות ממש למקום ארון הקודש - עכ"פ [= על כל פנים] ההתחלה),

2) ולכן 2) ללמוד כתת תשב"ר שם - בשעות הרגילות ללימוד זה בירוש"ו, ועל מנת להמשיך עד לאחר ל' יום (בימים שלומדים כיו"ב בירו' - משא"כ בש"ק [= מה שאין כן בשבת קודש] וכו')

3) יתפללו שם בכל יום - עכ"פ פ"א [= פעם אחת] ביום - עד לאחרי החגים הבעל"ט [= הבאים

השכמת הבוקר

בתקון חצות א"א למנצח גו' בבוא בימים שא"א בהם תחנון.
טוב להרגיל עצמו לומר מיד שניעור נוסח זה: מודה אני וכו'.
אין להזכיר השם בברכות ולא ללמוד, וכן שלא ליגע במלבושיו, וכן
שלא לילך ד' אמות בעוד רוח הטומאה שורה על הידים קודם נט"י שחרית.
כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע אמר: קודם רחיצת הפה שחרית אין לברך —
מלב בימי התעניות — ברכות השחר.

ברכות השחר

ברכת ענט"י שחרית מברכים כשהידיים נגובות, מוגבהות עד מקום
פיאות הראש, ~~השימחה~~.
מברך כל הברכות הללו [ברכות השחר] אפילו לא נתחייב בהן, ובלבד
שיהי' מחצות לילה ואילך.

מצות ציצית

רוחב הט"ק צ"ל אמה של תורה שהיא רוחב כ"ד גודלין מרווחים מאדם
בינוני, והאורך שלאחוריו מבית הצואר ולמטה צ"ל ג"כ אמה של תורה, והאורך
שלמפניו מסוף נקב בית הצואר עד למטה צ"ל ג"כ אמה של תורה.
כל השיעור הזה של האורך ורוחב של הט"ק כולו מופשט, ולא יתקפל
ולא יתקמט כלום משיעור הזה, כי מקום הנקפל או הנקמט אינו עולה מן המדה,
וצריך להשגיח ע"ז תמיד כל הנהגים לקיים מצות ציצית כל היום.
הנקב שמכניס בו חוטי הציצית צריך שיהי' רחוק מסוף הכנף כאורך
מלא קשר אגודל עד סוף הצפורן דהיינו כל אורך פרק ראשון אגודל מאדם
בינוני בריחוק ולא בצמצום עד רוחב ג' גודלין ולא עד בכלל אלא פחות מעט.
בט"ק יש לעשות ב' נקבים מרוחקים כמלא קשר גודל באורך ורוחב
ויכניס הד' חוטין בנקב זה ויוציאם בנקב זה ויכפלאם ויקשרם ויהדקם סמוך
לבגד ממש. ויש מדקדקים לעשות הנקבים באלכסון קצת.
ובט"ג יעשה נקב א' לבד.

עצה טובה לו לעשות — בט"ג — עוד נקב קטן סמוך לשפת הטלית
שמצדה לרחבה למעלה מקשר אגודל מהזוית שלמטה ולהעביר שם חוט הכורך
שהוא הארוך אחר שעשה הקשר העליון כראוי קודם שיתחיל לכוון.
בנוגע לחוליות הציצית, הנה ידוע מנהגנו לעשות ג' ג' א' ואח"כ ב' ג'
ג' וכו' בכדי לצרף הב' להא' כאבן זכור.
המדקדקים נוהגין לישן בט"ק.

בלבישת טלית קטן בבוקר בידים נקיות ובמקום שיותר לברך, מברכים
„על מצות ציצית“ — כיון שאין בט"ק שלנו שיעור עיטוף. אם אסור לברך,
אזי קודם התפלה — אם אינו לובש ט"ג — ימשמש בד' ציציותיו ויברך אז.
מנהגנו בלבישת טלית גדול: גניחים הט"ג מקופל על כתף ימין
ובודקים הציצית. בשעת הבדיקה אומרים ברכי נפשי גו'. אח"כ לוקחים הטלית
מן הכתף, פושטים אותו, מנשקים שפת הטלית, מחזיר אותו מכנגד פניו
לאחוריו ומתחיל ברכת להתעטף בציצית, סיום הברכה סמוך לכריכת ב' כנפות
ימין סביב צוארו לאחוריו בצד שמאל.

בעטיפת ט"ג אין צריך לכסות ראשו עד פיו, אבל נוהגין לכסות בחלקו
העליון של הט"ג גם העינים.
בברכת להתעטף בציצית, הבי"ת של בציצית הוא נקודה בשו"א.

יברכנו
(פאניאן)
צער ג' -
שפרייט.

זכרון

ח

יברכנו
שפרייט.

בס"ד. ר"ד ועש"ק פ' ראה, כ"ו מנחם-אב, ה'תשי"ג.

— בעת גזיזת השערות („אפשערעניש")** —

בלתי מוגה

גזיזת שערות התינוק בגיל שלש שנים הו"ע שנזכר לראשונה בדברי האחרונים¹, אבל, כפי הנראה, הרי זה מנהג משנים קדמוניות, וע"פ מנהג ישראל מקשרים זאת גם עם התוועדות וסעודת מצוה.

בחסידות מבואר שגזיזת השערות הו"ע „ראשית הגז"².

ובהקדמה:

גם בענינים שנתבטלו מיום שחרב ביהמ"ק — הרי מה שנתבטל הוא רק גשמיות הדברים, אבל בנוגע לרוחניות הענינים, ישנם כל הענינים גם עתה.

ועאכו"כ בנוגע ל„ראשית הגז" — כדאיתא במשנה³: „ראשית הגז נוהג בארץ ובחוץ לארץ, בפני הבית ושלא בפני הבית, בחולין, אבל לא במוקדשים", שמזה מוכן, שזוהי קדושה נעלית יותר, למעלה מהגבלה, שלכן ישנה בכל המקומות ובכל הזמנים (דלא כמו הקדושה הקשורה עם ביהמ"ק, שבטלה מיום שחרב ביהמ"ק, דכיון שביהמ"ק הוא גשמי, לכן היו הגוים יכולים לשלוט עליו).

וביאור ענין ראשית הגז שהו"ע גזיזת השערות:

שערות — מורה על חיות מצוצמם ביותר, שממנו ועל ידו נעשית מציאות הסט"א שמעלימה ומסתירה על אלקות.

אמנם, רצונה של הסט"א לקבל תוספת יניקה, ועז"נ⁴, „כרחל לפני גוזזי נאלמה" (כמובא גם במאמר שיצא לאור זה עתה⁵):

רחל — קאי על כנסת ישראל דלתתא (בנ"י) וכנסת ישראל דלעילא (שכינה), ובזמן הגלות כתיב⁶, „רחל מבכה על בני גוי"⁷.

וענין „כרחל לפני גוזזי" הוא — שרצונם לגזוז השערות, היינו, להפריד את השערות ממקור חיותם, שלא יהי נראה גלוי אלקות.

— בזמן שביהמ"ק הי' קיים היו רואים גילוי אלקות בכל יום, כמארז"ל⁸ „עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש". ואילו בזמן הזה — יכולים אמנם לראות אלקות, אבל, בשביל זה יש צורך בהקדמת ענין ההתבוננות כו"⁹.

(* פירסום ראשון!

** אצל בנו של הרה"ח ר' יעקב משה הכהן פרידמאן.

הרשימה נערכה ע"פ רשימת הרה"ת ר' יהודא ליב גראַנער בעת אמירת השיחה (המו"ל).

(1) ראה גם תו"מ ח"ז ע' 194. וש"נ.

(2) ראה סידור מהרי"ד ח"א קסט, ב. הובא

באג"ק ח"ה ריש ע' כב.

(3) חולין קלה, א.

(4) ישע"י נג, ז. וראה לקו"ת פינחס עח, ג. ובכ"מ.

(5) ד"ה זכור הוי" מה הי' לנו עטר"ת פ"ד (נדפס לאח"ז בסה"מ עטר"ת ס"ע תקסא ואילך).

(6) ירמ' לא, יד.

(7) ברשימת הר"ד צויין שכאן חסר ענין ב' וג' (המו"ל).

(8) אבות פ"ה מ"ה.

(9) ע"כ נמצא ברשימת הר"ד (המו"ל).

חודש השון תשל"ח

עם מלאות שלושים שנה לאירועי ליל שמיני עצרת ה'תשל"ח, מביאים אנו בזה קטע מיומנו של מזכירו של הרבי ואביו זקנו של החתן – הרה"ח יהודה ליב שי' גרונר, המספר על מצב הבריאות של הרבי, בימים הראשונים דחודש מרחשון ה'תשל"ח

יום שלישי, ער"ח מ"ח: שמו"ע של שחרית התפלל הרבי בעמידה, וסיפר אחר-כך שכתוצאה מזה סבל רגישות (סענסייזשאנס) בלב.

אור ליום רביעי, א' דר"ח מ"ח: בקשתי מהרבי שימדוד את החום ועשה כן. ואמר הרבי: ברוסיה הי' הסדר אשר זמן שהיית המודד הי' עשרה רגעים, כנראה שכאן אין רגילים בזה, ואין יודעים כמה זמן. לפועל החזיק הרבי את המודד תחת זרועו עשרה רגעים, והי' 98.1. אחר-כך אמר הרבי שאין צריכים לייעץ שיבדקו את הריאות, כי אז ירצו לבדוק את כל רמ"ח אברי. בנוגע להלב יש צורך, אבל לא לדבר אודות בדיקות שאר חלקי הגוף.

יום רביעי, א' דר"ח מ"ח: תפילת שמו"ע דשחרית, הלל ומוסף התפלל בעמידה. אחרי קרה"ת נכנס דר. ווייס ושאל את הרבי איך עברה העמידה בתפילה, והרבי ענה: בלי בעיות. הרבי אמר לו שאינו יכול לישון וגם אין לו רעבון לאכול, ולדעתו הסיבה לכל זה היא שאינו מטריח גופו בפעילות גשמית. אחר-כך שוב דיבר הרבי ע"ד אכילת מלח, ואמר שלמרות שבימים הכי אחרונים הוסיפו בכמות המלח, אבל עכ"ז זה עוד רחוק הרבה ממה שהי' רגיל.

אור ליום ה', בדר"ח מ"ח: הרבי קם בשעה ארבע, נטל ידיו ואמר ברכות השחר, אכל ושתה והתחיל להגיה שיעור התניא שישודר במוצש"ק מעל הרדיו. בשעה 5:45 שאל הרבי מתי יכולים להתפלל שחרית, אמרתי בשעה 6.

יום חמישי, בדר"ח מ"ח: בשעה 6:15 התחיל הרבי לומר ויהי אחר וכו', התפלל שחרית ומוסף (שמו"ע דשחרית, הלל ומוסף עד לאחרי עלינו – התפלל בעמידה). בשעה 7:40 נשכב על המיטה ואמר, בטח קרה"ת תהי' בשעה 10:00, וזמן קצר לפני זה הוא רוצה ללבוש את לבושיו הרגילים, וכן הי'. קרה"ת בחדרו הק' ועלה לתורה.

בשעה 11:00 נכנס הדר. ווייס ולא חשב לעשות קארדיוגרם (בדיקת לב), ואמר לו הרבי, בדיקת הדם יכולים לדחות, אבל הקארדיוגרם, מכיוון שאינו גורם צער כדאי לעשותו, ועשו את הבדיקה כבקשתו. תוצאות בדיקה זו הראו שביום שלישי, כאשר הרבי עמד בתפלת שמו"ע וסבל הרגישות, זה גרם לעליית החום וכו', והבדיקה גם מראה שאז הייתה התקפת לב נוספת, אבל באופן קל, וכתוצאה מזה – נפגע עוד חלק קטן מהלב. אבל דר. ווייס הדגיש שאין סיבה לדאגה על-זה. הרבי אמר לו – עפ"ז כן הי' כדאי לעשות בדיקה זו. דר. ווייס הציע שלע"ע ימשיך הרבי להתנהג בנחת ובזהירות בקשר לפעולות נוספות.

הדר. ווייס אמר שיש צורך גם בבדיקת דם. הרבי שאל עד כמה הנחיצות, ורופא ענה שמאוד נחוץ. הרבי שאל אם יכולים להסתפק עם טיפת דם מהאצבע, לא מהווריד. הרבי הוסיף: הרי מטיפת דם אחת מהאצבע יכולים לברר כל הבירורים וכו'. הרופא הסכים לזה, ואמר, שכעת חידשו מכונת בדיקת דם, כשנותנים רק טיפת דם אחת במכונה, מבלי לחלק הטיפה, יכולים בבת אחת לברר כל פרטי הדם, אבל בכל זאת מדוייק יותר כשיש להם כמות יותר גדולה של דם. דברו אם יכולים להפריד דם האדום מדם הלבן, ודר. ווייס הסביר פעולות המכונה, ועפ"ז אפשרי הדבר. כן שאל הרבי אם לקיחת דם בכמות כזו משפיעה על בריאות האדם, הרופא הסביר שלא.

ע"ד טיפת דם אחת, אמר הרבי שבטיפה זו יכולים לברר לא רק השייך להאדם ממנו הוציאו הטיפה, אלא להקוסמוס שסביבו.

הרבי אמר לדר. ווייס שע"פ הנדפס בעיתון, נראה ששמו מחסומים בחלק הרחוב מול חדרו, והרבי ביקש ממנו שיסירום תיכף. אחר-כך ניגש הרבי לחלון וראה שעד"ז עשו מחסומים לפני הכניסה הראשית ל-770, וביקש שגם מחסומים אלו יסירום, והסכים הרופא, וכן עשו. ואמר הרבי שעכשיו יודע שלדעת הרופאים מצבו הולך ומשתפר.

נכנסתי בשעה 6:00 והרבי שאל אם הרופא הי' צריך לחכות, אמרתי כן, כעשרים רגעים. והרבי שאל למה לא נכנסתי להפסיק אותו. אמרתי לרבי שאכן נכנסתי, אבל מכיוון שלא נענתי חשבתי שהרבי עסוק באיזה ענין ואין להפריע. הרבי אמר בשחוק: אם תחכה עד שאני אגמור איזה ענין – תחכה... (וועסט שטיין און ווארטן...).

בערב נכנס הדר. ווייס וסיפר שדיבר עם דר. טישהולץ ע"ד תוצאות הקארדיוגראם, וגם דעתו היא שאין להתרשם מזה, ודעתו גם-כן שלע"ע הרבי צריך להזהר מלעשות פעולות חדשות בעיקר כאלה שמייגעות.

בהמשך לזה אמר הדר. ווייס שדעתו שגם בשבת הבאה – פ' נח – הרבי לא יכנס לבית הכנסת. אמר הרבי: מדובר רק בנוגע ל"יום" השבת, וגם אז יספיק שיכנס רק לקרה"ת ומוכן לשבת בעת הקריאה, ואחר-כך ישוב לחדרו. דר. ווייס ביקש עוד הפעם אשר תיכף ומיד כאשר הרבי ירגיש איזה רגישות שיודיע עד"ז, הרבי הסכים לזה.

הרבי גם ביקש אם אפשר, שבש"ק ימנעו מלעשות בדיקות, במיוחד בנוגע לזריקות, בכדי לא לעשות נקב חדש בש"ק. ד"ר ווייס אמר שישתדל בזה כפי האפשרי.

ב"ה. סיפורים ששמע סב החתן הרה"ח ר' יהודה ליב שי' גרונר

ג' תמוז תשס"ז:

יהודי אחד – שבצעירותו גר ביחד עם הוריו בקראון הייטס – סיפר לי: בזמן מלחמת ארצה"ב עם ויטנאם, הוא הי' חייל בצבא האמריקאי. שבועיים לפני שהוא ביחד עם הגדוד שלו היו צריכים לטוס לחזית, נתנו להם חופש לשבועיים. בהיותו בביתו הלך עם הוריו ליחידות אל הרבי לקבל ברכה שיחזור בשלום. בעת היחידות אמר לו הרבי שהוא רוצה לתת לו זוג תפילין שיקח אתו לויטנאם. הנ"ל אמר להרבי שהוא שומר תומ"צ ויש לו תפילין שמניחם בכל יום, אמר לו הרבי: אתה שומע מה שאני אומר לך, התפילין שלך תשאיר בבית ורק התפילין שאני נותן לך תקח אתך. אחרי ימים אחדים קיבל זוג תפילין של הרבי על-ידי המזכירות, וכמובן שזוג זה לקח אתו. כשחזר לבסיס טס הגדוד שלו להאווואיי ומשם היו צריכים להמשיך לויטנאם. הגיע היום וכולם נמצאים בשדה התעופה מוכנים לעלות על המטוס, פתאום מגיע אלוף אמריקאי ואומר להמפקד שלנו שהוא צריך לטוס עם מטוס זה לחזית בהקדם האפשרי, המפקד אמר לאלוף אבל כל המקומות כבר תפוסים עם החיילים, אמר האלוף, אם כן חייל אחד ישאר כאן עד שיגיע גדוד חדש ואז יצטרף אליהם. אני – אומר הנ"ל – עמדתי קרוב אליהם, והאלוף הראה עלי – הנה חייל שיכול להשאר וימשיך אחר כך, וכן הי'. אחרי ימים אחדים הגיע גדוד נוסף ואז טסתי אתם ליעודנו. בהגיעי לשם רציתי להצטרף לגדוד שלי ולא מצאתים, לשאלתי איפה הם נעניתי שאותו מטוס נפל בים. אז הבנתי למה הרבי הדגיש שעלי לקחת אתי רק זוג התפילין שלו, כי בזה הצלני מאסון הנ"ל.

תמוז, תשס"ז:

ר' א. שי' – חסיד מחוג חסידי פולין – סיפר לי: אמו תי' שגרה בבורו פארק, יש לה אחות שגרה באה"ק. יום אחד הגיעה האחות לנ.י. לבקר את אמי. בין הדברים שהודדה סיפרה: יש לה בת שנשואה כמה שנים וטרם זכו לזחוק"ק. וכל הטיפולים הרפואיים טרם הצליחו. אמי אמרה לדודה – היותו והרבי מליובאוויטש מחלק בכל יום ראשון בשבוע דולרים לצדקה וגם נותן ברכות, וברכות פועלות דברים מאד נפלאים, ההצעה שהיא תלך ביום ראשון לרבי ולבקש ברכה. הדודה הגיעה ל-770 וכשהגיע התור שלה ובקשה ברכה עבור בתה הנ"ל, הרבי הניף את ידו ומראה לה שתמשיך ללכת, היא נבהלה ושוב בקשה אותה ברכה ושוב הרבי מניף את ידו ומראה לה ללכת. כשחזרה לביתנו היתה מאד מודאגת, ושואלת את אמי אם יש להבין מזה שהבת לא תוכל ללדת ח"ו. אחרי שעות אחדות, אותה בת מתקשרת מאה"ק ומבשרת לאמה, שבקרה היום אצל הרופא שעשה בדיקות והתוצאות הראו שהיא נכנסה להריון ב"ה. אז הבינו הנהגת הרבי הנ"ל, שאין מקום לבקש ברכה בשביל מצב שכבר קיים.

ר' א. הנ"ל סיפר לי עוד סיפור. לפני שש-שבע שנים פתח עסק חדש וקנה כמות גדולה מהסחורה שרצה למכור. עברו כמה חדשים והעסק אינו זז כלל. החליט לעלות על הציון הק' של הרבי ולבקש ברכה. כשחזר מהאהל קיבל טלפון מאינו יהודי ושואל אודות סוג הסחורה שיש לו, וכששמע על מה מדובר אמר שיבוא מחר ורוצה לקנות כל הסחורה שנמצא אצלו, וכן הי'. ומאז – העסק הולך ומצליח ב"ה. ר' א. הנ"ל משתדל לעלות על הציון בכל יום ראשון.

ר"ד ה' אייר, ה'תשי"א – בעת "יחידות" – בלתי מוגה
מכיון שהנך מרגיש כבר טוב יותר, ויכול אתה לילך לישיבה – יעזור השי"ת שהרגשתך תשתפר עוד יותר מכאן ולהבא.
וכדי להמשיך ענין זה – תקבע עתים ללימוד עניני חסידות, תניא, לכל הפחות שלוש פעמים בשבוע: פעם אחת – ביום השבת, ושתי פעמים נוספות – בשאר ימות השבוע, ואין נפק"מ באיזו שעה משעות היום – בבוקר, במשך היום או בלילה, ותתדבר בענין זה עם חברך.
ועי"ז שתשמור לקיים את רצונו של הקב"ה – יהי' זה כלי להרגשה טובה עוד יותר, וגם להצלחה בלימוד התורה ביראת-שמים.
בודאי תודיע לי – ע"י משה¹ – אודות הסדר שתקבע.

(1) הכוונה להרה"ת ר' משה גראנער.

ר"ד י"א מרחשון, ה'תשט"ו – בעת "יחידות" לרגל יום-הולדת – בלתי מוגה
האם עלית לתורה בשבת? לא עלית?
הרי הדבר ידוע לכל שבשבת שקודם יום-הולדת צריכים לעלות לתורה; האם יש צורך להבהיר זאת לכל אחד בנפרד?
ובכן, תבקש עלי' ותעלה לתורה מחר.
כמו-כן תתן כמה "סענט" לצדקה בבוקר, וכמה "סענט" לצדקה קודם מנחה.
תלמד את כל שלושת השיעורים במשך המעט-לעת בדיוק, ותחזור בע"פ מאמר כזה שתוכל לחזור אותו בשבת.
יהי רצון שתזכה להצלחה בלימוד הנגלה ובלימוד החסידות ובקיום המצוות בהידור, ויש (להתחיל) לחשוב אודות עבודת התפלה. יהי רצון שתהי' לך שנת הצלחה (בכל הענינים).

ר"ד יום ג' ט' מרחשון, ה'תשט"ז – בעת "יחידות" לרגל יום-הולדת – בלתי מוגה
ביום-ההולדת תתן לצדקה בבוקר (קודם התפלה) ולפנות ערב (לפני מנחה).
ומכיון שבשנה זו חל יום-ההולדת ביום שישי בשבוע, תראה – במשך היום – להעביר את הסדרה שנים מקרא ואחד תרגום עם ההפטרה.
ונוסף לג' השיעורים הידועים (חומש, תהלים ותניא) – תראה לקבל על עצמך הוספה, להוסיף עוד שיעור הן בנגלה והן בחסידות.
מעתה עד ליום-ההולדת – תראה ללמוד ולחזור בע"פ מאמר. תוכל לאומרו ברבים בשבת,

או כאן בביהכנ"ס לפני קבלת שבת, אם אמירת המאמר בשבת זו אינה תפוסה עדיין. תראה לברר זאת.
יהי רצון שתזכה לשנת הצלחה בלימוד הנגלה ובלמוד החסידות, בקיום המצוות בהידור ובהסתדרות טובה.

ר"ד יום ה' אור לי"ב מרחשון, ה'תשי"ג – בעת "יחידות" לרגל יום-הולדת – בלתי מוגה אפשר שעלית לתורה היום; ובאם לא – תראה לעלות לתורה בשבת, בשחרית או במנחה. ביום-ההולדת תתן לצדקה, 18 או 36 סענט, בבוקר וקודם מנחה. תראה לקבוע 15 דקות במשך המעט-לעת כדי להתבודד ("זיין פארזיך"), ולצייר לעצמך את כניסתך ל"יחידות" אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר, מה ששאלת ומה שהשיב לך. במשך המעט-לעת תראה ללמוד מאמר מכ"ק מו"ח אדמו"ר ("א מאמר פון שווער, דעם שווער'ס א מאמר"), ושיהי' זה מאמר שחלקו מתאים גם לבעלי-בתים; מסתמא הולך אתה לחזור חסידות בבתי-כנסיות, ובכן תראה לבחור מאמר שחלק ממנו – או כל המאמר – שייך לאומרו בפני בעלי-בתים. במשך המעט-לעת תראה לומר ספר א' בתהלים. ויה"ר שתזכה לאריכות ימים ושנים טובות, ושתהי' חסיד, ירא-שמים ולמדן. למד בהתמדה ובשקידה, ותזכה להצלחה בלימודיך¹ בגו"ר¹.

1) ברשימת ה"יחידות" מצויין כאן 2 "חסר?" (המו"ל).

לזכות

החתן התמים **דוב זאב שי'**

והכלה המהוללה מ' **סלאווא מרים תחי'**

טענענבוים

לרגל נישואיהם בשעטומו"צ

יום שלישי שהוכפל בו 'כי טוב', ז"ך תשרי ה'תשס"ח

נדפס על-ידי הוריהם

הרה"ת ר' לוי וזוגתו מרת **שרה נחמה שיחיו**

טענענבוים

הרה"ת ר' **אברהם אייזיק** וזוגתו מרת **נחמה רבקה שיחיו**

גראסבוים

וזקניהם

הרה"ח הרה"ת ר' **יהודה ליב** וזוגתו מרת **יהודית שיחיו גראנער**

הרה"ח הרה"ת ר' **בעלאל** וזוגתו מרת **בריינא דבורה שיחיו ראטער**